

KARRIERE

“Jeg tror ikke længere på begrebet kvalitetstid. Tid er kvalitet, og meget tid er meget kvalitet

Henrik Enegaard Skanderup, sektionsdirektør i NNC Constructions

Da direktøren røg på dagpenge

Tidligt op og fatte strygejernet for at gøre dagens skjorte klar. Da Henrik Enegaard Skaanderup blev fyret, holdt han fast i morgenrutinen og kørte på med netværksmøder. Efter 15 måneder gav det bonus.

BIRGITTE AABO

Bestyrelsesformanden beder Henrik Enegaard Skaanderup tage plads i sofaarrangementet på sit kontor og skænker kaffe til dem begge. Så kommer det:

»Det gode er, at virksomheden fortsætter – det kedelige er, Henrik, at vore veje skilles her«.

Henrik Enegaard Skanderup siger ikke noget. Han føler sig tom indeni. Lidt senere, da han med omhu har forladt kontoret med rank ryg og sidder i bilen i parkeringskælderen, ringer han sin kone op.

»Det var hårdt at overbringe nyheden om, at succesdrengen i hendes liv – mig, der skaffer føden; mig, som altid er ovenpå; mig, som er i medierne om dagen og moderne familiefar og mand om aftenen – nu var skubbet ned fra hesten, havde fået sparket ... var blevet opsagt«, fortæller han i bogen 'Slået hjem', som nylig er udkommet.

Henrik Enegaard Skaanderup nåede at være administrerende direktør i bygge- og ejendomskoncernen Kuben i fire år og

var blevet en af de eksperter, erhvervsjournalister jævnligt ringede til for at få en kommentar. Få uger før sin fyring var han også med i DRI's direkte høring om krisen i Danmark og sad i panel med blandt andre den

daværende erhvervsminister, Lene Espersen (K). Krisen kom til at koste ham selv jobbet, for da boligboblen brast, gik Kuben fra at sælge 800 boliger årligt til sølle 38 styk i 2008.

»Som administrerende direktør var jeg kaptajn på skibet og skulle finde en ny retning for virksomheden. Nogle af de muligheder, der tegnede sig, betød, at jeg blev overflødig, men det var ikke noget, jeg tog i betragtning. Det var der slet ikke plads til, det var som at svømme i en rivende flod, det handlede kun om overlevelse«, siger den nu 48-årige Henrik Enegaard Skaanderup.

Da det stod klart, at virksomheden

Serie De fyrede

På knap to år fra efteråret 2008 udraderede finanskrisen og den efterfølgende nedtur 200.000 job i den private sektor ifølge en opgørelse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd fra sidste år. Det svarer til, at hvert tiende danske job på det private arbejdsmarked er gået tabt. Karriere har spurgt et lille udsnit af dem, der mistede jobbet i perioden, hvad det kom til at betyde for dem.

FORLØSNINGEN. Gennem 15 måneder producerede Henrik Enegaard Skaanderup gratis strategioplæg og notater i bunkevis til en bred vifte af virksomheder, som han holdt netværksmøder med, før det lykkedes ham at sætte fod på karrierestigen igen. Foto: Miriam Dalsgaard

overlevede, mens han mistede sit job, var det oplevelsen af ekstrem tomhed, der herskede i en længere periode:

»Det varede længe, før jeg rigtig fik fat i mine følelser. Det var et rent snit – fra det ene øjeblik til det andet var der ikke længere nogen, der var interesseret i at høre, hvad jeg mente, ingen havde brug for min hjælp eller sparring. Jeg var alene hjemme i huset i Bagsværd, resten af familien og verden fortsatte som hidtil«, konstaterer Henrik Enegaard Skaanderup, der altid har sat pris på at være på og blive hørt.

Kordreng i en central rolle

Det blev næret fra barnsben. Hans lærer i folkeskolen på Amager lagde mærke til, at han sang smukt, og han endte derfor med at blive optaget på Sangskolen under Sankt Annæ Gymnasium fra 3. klasse. Hurtigt blev han udtaget som solosanger og iførte sig hver anden søndag matrostej for at tage ind til Vor Frue Kirke for at synge. Som regel kunne man blandt tilhørerne finde forældrene, moderen var dengang afdelingssygeplejerske og faderen værkfører.

»Alle på Sangskolen var meget optaget af sang, og selv om det betød ekstraundervisning og træning at være solist, var det også herligt, jeg nød at være i en central rolle. Jeg havde et andet liv end mine kammerater fra Amager, men jeg fortsatte med at spille fodbold med dem i ti år«, fortæller Henrik Enegaard Skaanderup.

Da hans stemme gik i overgang, lagde han sangen bag sig, og i gymnasiet blev han hurtigt afklaret: Han ville være ingeniør ligesom sin svoger. På Danmarks Tekniske Højskole begyndte han hurtigt at stille det spørgsmål, som blev kendetegende for ham gennem hele studiet: Undskyld, men hvad kan det bruges til?

»Jeg var ikke teoretisk interesseret, det skulle kunne omsættes til noget konkret, så jeg var klar over, at jeg skulle noget med proces og ledelse, gerne inden for byggeri«.

Sådan blev det. Da han var færdig som civilingeniør i 1988, havde han to stillinger på hånden og valgte at begynde hos entreprenørselskabet Højgaard & Schultz. Efter nogle år tog han med kæreste og kat til Hamburg for at være projektudviklingsmedarbejder for virksomheden der. Han var ivrig efter at blive leder, så som 28-årig skiftede han til den mindre

entreprenørvirksomhed Enemærke & Petersen, der også havde kontor i Hamburg:

»Ud over mig var der en sekretær og en projektleder – som sagde op, fordi han ikke fik stillingen som direktør – og ingen opgaver. Så der var ren numse at trutte i, jeg gik i gang med at bygge det op fra bunden«.

Efter fire år stod det dog klart, at det ikke kunne svare sig for virksomheden at fortsætte i den nordtyske storby, og Henrik Enegaard Skaanderup kom retur til Danmark. Efter et år blev han hapsed af sin gamle arbejdsplads, hvor han etablerede en ny afdeling inden fusionen med entreprenørvirksomhederne i Monberg & Thorsen:

»De ansatte i de to virksomheder havde vidt forskellige kulturer og mente hver især, at de havde den rigtige måde at gøre tingene på og var Danmarks dygtigste. Det var spændende at få dem til at arbejde sammen på den bedste måde«, siger manden, der som direktør havde ansvar for 100 fuldtidsansatte og 300 timelønnede håndværkere på det tidspunkt.

Tvillingepiger og topjob

Da han i 2004 sad og betragtede sine nyfødte tvillingepiger på hospitalet, blev han ringet op af en headhunter om jobbet som administrerende direktør for Kuben.

»Vi havde hørt en masse om, hvor krævende det var at få tvillinger, så jeg vidste ikke helt, hvad jeg skulle sige, men heldigvis sagde min kone med det samme, at jeg skulle tage til samtalen. Jeg var meget opsat på at få jobbet, for selv om jeg sad som direktør i en stor koncern, er man ikke rigtig direktør med overordnet ansvar, før man er administrerende direktør«.

Da han fire år senere blev fyret, var han ikke mentalt forberedt:

»Det var en erhvervsrisiko, det vidste

jeg. Jeg troede bare ikke, at det ville ske for mig«, siger Henrik Enegaard Skaanderup.

Han brugte de første måneder efter fyringen til at gøre sig klart, hvad han havde at tilbyde nye arbejdsgivere, og så gik han systematisk i gang med at kontakte mennesker i sit netværk. Først de mest oplagte, og siden arbejdede han sig længere og længere ud:

»Jeg var vant til et højt tempo og fortsatte med at stå op hver morgen og stryge

BLÅ BOG HENRIK ENEGAARD SKAANDERUP

48 år og opvokset i parcelhuskvarter på Amager med en tre år ældre søster. Moderen var afdelingssygeplejerske, mens faderen var værkfører hos Philips. Uddannet civilingeniør fra Danmarks Tekniske Højskole i Lyngby i 1988 og derefter ansat hos entreprenørselskabet Højgaard & Schultz i fire år, blandt som projektudviklingsmedarbejder i Hamburg. Blev i Tyskland de følgende år, nu som direktør i entreprenørvirksomheden Enemærke & Petersen.

Fra 1996 tilbage hos Højgaard & Schultz i stillingen som sektionsdirektør og direktør i MT Højgaard efter fusion. Fra 2004 administrerende direktør i bygge- og ejendomskoncernen Kuben frem til 2008.

Nu ansat som sektionsdirektør i NNC Constructions efter 15 måneders ledighed.

Privat har han datteren Sofie på 14 år fra sit første ægteskab og tvillingerne Anna og Maria på 7 år med sin nuværende kone, Merete, seniorkonsulent hos Mercer Danmark. Familien bor i Bagsværd.

Farvel ...

Hvad var det værste ved fyringen?
»At erkende, at jeg ikke selv havde den fulde styring over mit arbejdsliv og min karriere«.

Hvad var det bedste ved fyringen?
»At jeg fik styrket og tilbageerobret forholdet til min kone og familie«.

Hvad var din første tanke, da du mistede dit arbejde?
»Det er en erhvervsrisiko, jeg finder hurtigt noget andet«.

Hvad er dit bedste råd til andre, der pludselig står med en fyreseddel i hånden?
»Læs min bog. Jeg har brugt to et halvt år på at skrive en personlig bog, og jeg ønsker og tror, at andre kan lære af den«.

dagens skjorte, før jeg gik i gang i otte timer. Jeg holdt ingen fridage på hverdage, men jeg arbejdede mindre intenst, end jeg gjorde som administrerede direktør. Så jeg skulle vænne mig til, at det nu var min kone, der sad og arbejdede om aftenen – det plejede at være mig«.

Uden for egen kontrol

Efter nogle måneders ledighed søgte han et job og blev slået ud, da han ikke engang blev indkaldt til samtale:

»I begyndelsen var jeg sikker på, at jeg hurtigt ville finde noget andet. Da jeg ikke kom til samtalen, gik det for alvor op for mig, at jeg ikke selv styrede længere. At jeg i sidste ende var overladt til andres vurdering. Det var en meget hård erkendelse«.

I alt nåede han at holde 174 netværksmøder i de 15 måneder, hans ledighedsperiode varede:

»Hvis det havde været 174 jobsamtaler, var jeg død halvveis. I stedet var det ligeværdige samtaler, hvor min udmelding var: Jeg vil gerne høre om dig og din virksomhed«.

Da der var gået et år med netværk og jobsøgning, og den tidligere administrerende direktør røg på dagpenge, gjorde det indhug i selvtilliden, men han fortsatte sine aktiviteter, som også omfattede midlertidige job. Da han endelig blev ringet op og fik at vide af sin nuværende direktør, at der var job til ham i entreprenørvirksomheden NNC, troede han ikke rigtig på det:

»Vi havde snakket sammen igennem et år på det tidspunkt, så jeg troede ikke på, at det nogensinde ville ende med et job«.

Men kontrakten på jobbet som sektionsdirektør i NNC Constructions blev underskrevet:

»Det var en forløsning ud over alle grænser. Jeg havde været på dagpenge i tre måneder, og det økonomiske tema var også begyndt at fylde, så i stedet for at gå i gang med det samme lagde jeg ud med at tage familien med på skiferie«, fortæller direktøren, der efter sin ledighedsperiode er opsat på at prioritere familien højere.

»Jeg tror ikke længere på begrebet kvalitetstid. Tid er kvalitet, og meget tid er meget kvalitet. Som ledig oplevede jeg, at børnene kom mere til mig, mens de før henvendte sig mest til deres mor – de mærkede mit nærvær mentalt og fysisk. Det vil jeg ikke sætte over styr igen«.

viden@pol.dk

København

zoo

søger naturvejleder

tjek zoo.dk